

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23237/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају Игор Прља, Небојша Жиловић и Виктор Прља, адвокати из ..., против тужене ББ из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4451/22 од 21.06.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 4451/22 од 21.06.2023. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 10362/21 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у овој правној ствари. Ставом другим изреке, отказано је рочиште заказано за 10.02.2022. године у 10,30 часова.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 4451/22 од 21.06.2023. године, одбачена је жалба тужиоца изјављена 18.02.2022. године против решења Другог основног суда у Београду П 10362/21 од 03.02.2022. године, као неблагоприятна.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, а због новог тумачења права и због уједначавања судске праксе.

Према члану 420. став 3. ЗПП предвиђено је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављеној против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари.

Сходно цитираном пропису, имајући у виду чињеницу да је од стране вишег суда жалба тужиоца одбачена као неблагоприятна, то су се стекли услови да се о спорном решењу разматра у смислу одредбе члана 408. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и закључио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на неку другу битну повреду поступка у ревизији се не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је Првом основном суду у Београду поднео тужбу против тужене ради утврђења. Имајући у виду да је тужба поднета од пуномоћника тужиоца – адвоката и с обзиром да је првостепени суд утврдио да је захтев неразумљив, заказао је рочиште за 10.02.2022. године у смислу одредби члана 294. став 2. Закона о парничном поступку. Пуномоћник тужиоца је поднеском од 28.01.2022. године обавестио суд да неће приступити на рочиште заказано за 10.02.2022. године у 10,30 часова и предложио одбачај тужбе, па је првостепени суд решењем од 03.02.2022. године тужбу у овој правној ствари одбацио и отказао заказано рочиште.

Решење о одбачају тужбе уручено је пуномоћнику тужиоца 09.02.2022. године (среда) а тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу препорученом пошиликом 18.02.2022. године (петак). При оваквој чињеничноправној ситуацији, Виши суд је закључио да је жалба неблаговремена јер је изјављена по истеку законског рока за њено подношење па је на основу члана 389. став 1. и члана 401. Закона о парничном поступку жалбу одбацио.

По оцени Врховног суда, правилно је поступио другостепени суд када је жалбу тужиоца одбацио као неблаговремену. У поуци о правном леку, првостепени суд је у решењу П 10362/21 од 03.02.2022. године назначио да је против решења дозвољена жалба Вишем суду у Београду у року од осам дана. Тужилац је изјавио жалбу на наведено решење након протеча рока од осам дана из чега произлази да је правилан закључак другостепеног суда да је жалба неблаговремена.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност одлуке другостепеног суда да суд није овлашћен да законски рок за жалбу од 15 дана скрати на осам дана, а ово из разлога што је и у тужби тужилац означио вредност спора на 4.000,00 динара из чега произлази да се ради о спору мале вредности. Према члану 479. став 3. ЗПП предвиђено је да против првостепене пресуде, односно решења из става 1. овог члана странке могу да изјаве жалбу у року од осам дана.

Како из свега изнетог произлази да је првостепени суд правилно определио рок за жалбу на осам дана, то је правилно утврђено да је жалба на првостепено решење неблаговремена.

На основу свега напред изнетог, Врховни суд је на основу члана 413. и члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић